

Joels bok och den laodiceiska Sjundedagsadventistkyrkan – nummer trettioett

Jeff Pippenger

2026-01-18

Nummer trettioett

De tre sista messianska uppfyllelserna i Matteusevangeliet identifierar tre element i sönadagslagsvägmärket: Guds folks skingring vid sönadagslagen, sådan den förebildas av den lilla hjordens skingring den 22 oktober 1844 och lärjungarnas skingring vid korset. Båda skingringarna sammanfaller med sönadagslagen. I samband med Galileen, som är en symbol för en profetisk vändpunkt, skall de människor som har befunnit sig i mörker fram till sönadagslagen kallas ut ur mörkret. Dessa personer är Guds andra hjord, elfte-timmens arbetare som väcks upp för sabbatsstridens fråga när de kallas ut ur Babylon. Deras kallelse ut ur Babylon är den andra fasen av domen, som börjar i Guds hus och sedan vid sönadagslagen konfronterar dem som står utanför Jerusalem.

Det tionde messianska vägmärket är sönadagslagens skingring

Men allt detta skedde, för att profeternas skrifter skulle uppfyllas. Då övergav alla lärjungarna honom och flydde. Matteus 26:56.

Förutsägelse

Vakna, o svärd, mot min herde, mot mannen som är min like, säger HERREN Sebaot: slå herden, och fåren skall skingras; och jag skall vända min hand mot de små. Sakarja 13:7.

”Vi kommer snart att bli vida kringspridda, och det vi gör måste göras snabbt.” Fundamentals of Christian Education, 535.

”Den tid kommer då vi skall skiljas åt och skingras, och var och en av oss kommer att behöva stå utan förmånen av gemenskap med dem som har en lika dyrbar tro; och hur kan ni bestå, om inte Gud är vid er sida och ni vet att han leder och vägleder er?” Review and Herald, 25 mars 1890.

Den elfte messianska vägmarkeringen är hedningarnas kallelse

För att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Esaias, som sade: Sebulons land och Neftalims land, utmed havsvägen, på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen; det folk som satt i mörker såg ett stort ljus, och för dem som satt i dödens trakt och skugga har ett ljus gått upp. Matteus 4:14–16.

Förutsägelse

Dock skall mörkret inte vara sådant som under hennes nöd, när han i början lätt hemsökte Sebulons land och Naftalis land, men därefter svårare hemsökte henne vid havsvägen, på andra

sidan Jordan, i hedningarnas Galileen. Det folk som vandrade i mörkret har sett ett stort ljus; över dem som bodde i dödsskuggans land har ljuset gått upp. Jesaja 9:1, 2.

Vid söndagslagen skall det sena regnet utgjutas utan mått, och hedningarna skall se ett stort ljus. Förföljelse skall skingra de trogna och sprida budskapet.

”De skola överlämna eder åt råd, ... ja, också inför landshövdingar och konungar skolen I föras för min skull, till ett vittnesbörd för dem och för hedningarna.’ Matteus 10:17, 18, R. V. Förföljelsen skall sprida ljuset. Kristi tjänare skola föras inför världens stormän, vilka annars kanske aldrig skulle få höra evangeliet. Sanningen har blivit oriktigt framställd för dessa män. De ha lyssnat till falska anklagelser rörande Kristi lärjungars tro. Ofta är deras enda möjlighet att lära känna dess verkliga karaktär vittnesbördet från dem som ställas inför rätta för sin tro. Under förhöret kräves det av dessa att de svara, och av deras domare att de lyssna till det vittnesbörd som avlägges. Guds nåd skall ges åt hans tjänare för att möta nöden i stunden. ’Det skall givas eder’, säger Jesus, ’i samma stund vad I skolen tala. Ty det är icke I som talen, utan eder Faders Ande, som talar i eder.’ När Guds Ande upplyser hans tjänares sinnen, skall sanningen framläggas i sin gudomliga kraft och dyrbarhet. De som förkasta sanningen skola träda fram för att anklaga och förtrycka lärjungarna. Men under förlust och lidande, ja, ända till döden, skola Herrens barn uppenbara sitt gudomliga Föredömes saktmod. Så skall kontrasten mellan Satans redskap och Kristi representanter bli synlig. Frälsaren skall upphöjas inför furstarna och folket.

Lärjungarna blev inte utrustade med martyrernas mod och ståndaktighet förrän en sådan nåd behövdes. Då uppfylldes Frälsarens löfte. När Petrus och Johannes vittnade inför Stora rådet, ”förundrade de sig; och de märkte, att de hade varit med Jesus.” Apostlagärningarna 4:13. Om Stefanus står det skrivet att ”alla som satt i rådet och såg stadigt på honom såg att hans ansikte var såsom en ängels ansikte.” Människorna ”kunde inte stå emot den vishet och den ande med vilken han talade.” Apostlagärningarna 6:15, 10. Och Paulus, som skriver om sin egen rannsaking inför kejsarnas domstol, säger: ”Vid mitt första försvar var det ingen som trädde upp på min sida, utan alla övergav mig.... Men Herren stod mig bi och gav mig kraft, för att förkunnelsen genom mig skulle fullbordas och alla hedningarna få höra den; och jag blev räddad ur lejonets gap.” 2 Timoteusbrevet 4:16, 17, R. V.

”Kristi tjänare skulle inte förbereda något färdigt tal att framföra när de ställdes inför rätta. Deras förberedelse skulle ske dag för dag genom att samla Guds ords dyrbara sanningar i sitt förråd och genom bön stärka sin tro. När de fördes inför rätta skulle den Helige Ande påminna dem om just de sanningar som skulle behövas.” The Desire of Ages, 354, 355.

Domen börjar med Guds hus vid 11 september och avslutas vid söndagslagen, då domen därefter övergår till Guds andra hjord utanför Guds hus.

Det tolfte messianska vägmärket är dom för hedningarna

för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Esaias, som sade: Se, min tjänare, som jag har utvalt, min älskade, i vilken min själ har funnit behag: jag skall lägga min Ande på honom, och han skall förkunna dom för hedningarna. Han skall inte träta eller ropa, och ingen

skall höra hans röst på gatorna. Ett brutet rör skall han inte krossa, och en rykande veke skall han inte släcka, förrän han har fört domen fram till seger. Och till hans namn skall hedningarna sätta sitt hopp. Matteus 12:17–21.

Förutsägelse

Se min tjänare, som jag uppehåller, min utvalde, i vilken min själ har sin lust; jag har lagt min Ande på honom; han skall utbreda rätten bland hednafolken. Han skall inte ropa eller höja sin röst, inte låta sin röst höras på gatan. Ett brutet strå skall han inte krossa, och en tynande veke skall han inte släcka; han skall framföra rätten i sanning. Han skall inte vackla eller modfällas, förrän han har grundat rätten på jorden; och havsländerna skall bida efter hans lag. Jesaja 42:1–4.

Avslutningen av domen över Guds hus började i juli 2023, när en röst hördes på gatorna där Mose och Elia låg döda i en dal av torra döda ben. När rösten hördes började domen över Guds hus att avslutas och fortskred mot hedningarnas dom. I Matteusevangeliet finns tolv messianska uppfyllelser som identifierar de huvudsakliga vägmärkena i reformrörelsen för de etthundafyrtiofyra tusen. Dessa tolv vägmärken förebildas av Messias. 1989; 1996; 11 september 2001; 18 juli 2020; juli 2023; 2024; Midnattsropet, prästernas separation och söndagslagen identifieras alla, där 11 september 2001 har ett inre och ett yttre vittne och söndagslagen har ett inre vittne i form av en skingring, och därefter två vittnen om domsperioden för arbetarna i elfte timmen. Nio vägmärken i reformrörelsen för de etthundafyrtiofyra tusen identifieras direkt i Matteusevangeliet.

Matteus är Nya testamentets alfa och Uppenbarelsboken är omega. Matteus är ett profetiskt mästerverk vars betydelse var förseglad intill de sista dagarna. Det innehåller de tolv omega-kapitlen, vilka motsvarar alfa i Första Moseboken kapitel elva till tjugotvå. Som alfa till Uppenbarelsboken motsvarar det den inspirerade relationen mellan Daniel och Uppenbarelsboken. Det som har uppenbarats om Daniels bok och Uppenbarelsboken beträffande deras profetiska relation gäller också för relationen mellan Matteus och Uppenbarelsboken. Det vi har blivit underrättade om i det avseendet kan likställas med:

I Matteusevangeliet upptas samma profetiska linje som i Uppenbarelsboken.

”Uppenbarelsboken är en förseglad bok, men den är också en öppnad bok. Den skildrar underbara händelser som skall äga rum under de sista dagarna av denna jords historia. Denna boks läror är bestämda, inte mystiska och oförståeliga. I den tas samma profetiska linje upp som i Daniel. Vissa profetior har Gud upprepat och därigenom visat att de måste tillmätas betydelse. Herren upprepar inte sådant som inte är av stor vikt.” Manuscript Releases, volym 9, 8.

Matteusevangeliet tar upp ”samma profetiska linje” som Uppenbarelsboken och Daniel, och den fullkomnas i Uppenbarelsboken, ty ordet ”komplement” betyder fullkomning.

”I Uppenbarelsboken möts och avslutas alla Bibelns böcker. Här finns komplementet till Daniels bok. Den ena är en profetia; den andra en uppenbarelse. Den bok som var förseglad är

inte Uppenbarelseboken, utan den del av Daniels profetia som gäller de sista dagarna. Ängeln befälde: 'Men du, Daniel, stäng till orden och försegla boken intill ändens tid.' Daniel 12:4." Apostlagärningarna, 585.

Matteus, Daniel och Uppenbarelseboken är samma bok.

"Daniels bok och Uppenbarelseboken är ett. Den ena är en profetia, den andra en uppenbarelse; den ena en förseglad bok, den andra en öppnad bok. Johannes hörde de hemligheter som åskorna uttalade, men han fick befallning att inte skriva ned dem." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, band 7, 971.

Det föreföll viktigt att ta sig tid att sätta Matteusevangeliet i sitt sammanhang, något som kunde framhäva den profetiska betydelsen av att Petrus befann sig i Caesarea Filippi, innan jag återförde studiet till Joels bok. Jag ska försöka sammanfatta mina iakttagelser av Matteusevangeliet i ett försök att belysa den oerhörda profetiska betydelsen av Petrus i Caesarea Filippi, vilket är Panium i Daniel elva verserna tretton till femton.

Matteusevangeliet är uppbyggt kring tre distinkta profetiska linjer. Den första linjen är de första tio kapitlen; den andra linjen är de följande tolv kapitlen, vilka följs av den tredje linjen som består av sex kapitel. De första tio kapitlen representerar den första ängeln i Uppenbarelseboken fjorton, de följande tolv kapitlen representerar den andra ängeln i Uppenbarelseboken fjorton, och de sista sex kapitlen representerar den tredje ängeln i Uppenbarelseboken fjorton. Jag har ännu inte tydligt bevisat denna iakttagelse, men det kan lätt göras. Innan vi gör det, önskar jag fortsätta att teckna några av de bredare penseldragen på den duk som är Matteusevangeliet.

Den andra raden i kapitel elva till och med tjugotvå representeras av den andre ängeln, och den andre ängeln betecknar alltid en fördubbling, ty Babylon har fallit, har fallit. Kapitel elva till och med tjugotvå i Första Moseboken framlägger löftet och därefter Guds förbund i tre steg med ett utvalt folk genom patriarken Abram. Den allra centrala versen i dessa tolv kapitel anger "omskärelsen" som förbundets tecken, och detta fastställdes i det andra av tre steg. Den allra centrala versen i Matteus' parallella förbundslinje är den där Simon Barjona får sitt namn ändrat till Petrus.

Och jag säger dig också att du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den. Matteus 16:18.

Petrus namn representerar de etthundrafyrtiofyrtusen, och han representerar den klass som grundar sin tro på att höra Kristi budskap. Inte bara budskapet om Jesus, utan det budskap som Jesus angav hade givits till Petrus av Herren själv.

Han sade till dem: »Men vem säger ni att jag är?»

Och Simon Petrus svarade och sade: Du är Kristus, den levande Gudens Son. Och Jesus svarade och sade till honom,

Salig är du, Simon Barjona, ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen. Matteus 16:15–17.

Petrus tro är grundad på att Jesus blir Kristus — Messias. Petrus namn förändras, liksom Abrams förändrades för att utmärka ett förbundsförhållande, och hans namn motsvarar 144 000, och i just den versen identifieras den stora striden som en Klippa som är grunden för en församling, vilken skulle segra över helvetets församlingar. De etthundrafyrtiofyra tusen är den slutliga manifestationen av ett utvalt förbundsfolk, och Petrus representerar den gruppen.

Petrus representerar också samtidigt den första kristna församlingen, lärjungarnas församling, ty det är den historia där Kristus lade grunden till sin församling. Kristus är grunden och han är också hörnstenen, och Petrus är en symbol för den första kristna bruden och den sista kristna bruden. Därför är Petrus både en alfa- och en omegassymbol i en och samma vers.

Denna enda vers är mittversen i tolv kapitel som representerar den andre ängelns budskap, och Petrus ”fördubblas” såsom den första bruden och den sista bruden. Den sista bruden kommer att befinna sig i strid med Satans synagoga, och den sista bruden kommer att bestå av två grupper. Den ena gruppen är de etthundrafyrtiofyra tusen, den andra gruppen är den stora skaran. Den stora skaran representeras av Smyrna och de etthundrafyrtiofyra tusen av Filadelfia.

De etthundrafyrtiofyratusen är filadelfier, och Petrus namnbyte i vers arton representerar beseglingen av de etthundrafyrtiofyratusen. Han är symbolen för dem som är beseglade, och i versen, den allra centrala versen i de tolv förbundskapitlen, sammanfaller han med den allra centrala versen i de tolv kapitlen i Första Moseboken, där omskärelsen identifieras som tecknet. Uppenbarelseboken kapitel elva till tjugotvå utgör den tredje linjen i de tolv kapitlen av förbundsvittnesbörd, och den centrala versen i dessa tolv kapitel identifierar skökans äktenskap i Uppenbarelseboken sjutton med jordens kungar.

Och vilddjuret som var och inte är, också det är den åttonde, och är av de sju, och går i fördärvet. Uppenbarelseboken 17:11.

Denna vers är förknippad med att identifiera det slutliga fallet för det stora Babylon, och det första fallet av Babel var i första kapitlet av Första Mosebokens tolvkapiteliga förbundslinje. Petrus representerar de etthundrafyrtiofyra tusen i den centrala versen, vilket stämmer överens med den centrala versen i Första Moseboken. I Uppenbarelsebokens centrala vers för det stora Babylons fall berättelsen om Nimrod, Babels store jägare, till sin fullbordan.

De centrala verserna i var och en av dessa tre profetiska linjer identifierar antingen Guds sigill eller vilddjurets märke. Det inledande babyloniska dödsförbundet i Första Moseboken når sitt slut i Uppenbarelseboken. Därigenom sätter det en början och ett slut på alla tre linjerna, när de förs samman, rad på rad. Där Petrus används som en symbol för den stora striden mellan Klippan och helvetets portar återfinns den andre ängelns budskap, ty den andre ängelns budskap är: Babylon har fallit (Nimrod), har fallit (Roms sköka). Den andra linjen i Matteus tre linjer är den andre ängelns budskap, ty den identifierar Babylons två fall. Den framställer ett förfalskat äktenskap just där det sanna äktenskapet fullbordas, vid söndagslagen. Den representerar talet ”8” som en förfalskning av Guds folk, vilka är de sanna åtta. Påvedömet framställs också som ett förfalskande av Gud, ty det var, och är dock, och skall stiga upp. Det stiger upp just där fälttecknet stiger upp—vid söndagslagen.

I Matteus finns tolv messianska uppfyllelser, och det finns mellan trehundra och femhundra profetior om Messias i Gamla testamentet. Matteus innehåller tolv direkt identifierade uppfyllelser, vida fler än något av de övriga tre evangelierna. Dessa tolv uppfyllelser överensstämmer med nio särskilda vägmärken i den reformatoriska rörelsen hos de etthundrafyrtiofyra tusen. Nio symboliserar fullständighet, ty det finns inget tal bortom "nio", eftersom varje annat antal som följer efter "nio" endast använder de nio siffrorna ett till nio samt nollan. Nio är fullhet. Av dessa nio vägmärken har två mer än en av Matteus uppfyllelser. 9/11 har två, och söndagslagen har tre.

Ändens tid år 1989, budskapets formalisering år 1996, följt av 9/11, följt av besvikelsen den 18 juli 2020, följt av rösten i öknen i juli 2023, vilket ledde till uppståndelsen år 2024, vilket leder till Midnattsropet, följt av prästernas åtskillnad, som kulminerar i söndagslagen. Nio vägmärken, varav ett har två vittnen och ett har tre vittnen; 9/11 har två och söndagslagen tre. Detta innebär att i de etthundrafyrtiofyrtatusens reformlinje markerar 9/11:s två vittnen fram till söndagslagens tre vittnen de etthundrafyrtiofyrtatusens beseglingstid. De tolv vägmärkena står i samklang med varje reformatorisk rörelse, och därigenom betonar och identifierar de de etthundrafyrtiofyrtatusens beseglingstid från 9/11 till söndagslagen.

Därigenom identifierar den två vittnen vid 11 september och tre vittnen vid söndagslagen. De två vittnena vid 11 september är den andra ängelns budskap, och de tre vittnena vid söndagslagen är den tredje ängelns budskap. Därför avskiljer och förstörar den linje som framställs genom Matteus' uppfyllelser av messianska profetior beseglingstiden, samtidigt som den identifierar den andra ängeln som alfa för beseglingstidens historia och den tredje ängeln som omega. Detta innebär att beseglingstiden inramas mellan talet två och talet tre och därmed låter tjugotre, en symbol för försoningen, vila över hela beseglingens historia.

I Matteusevangeliet finns tre profetiska linjer, som representerar den första, den andra och den tredje ängeln respektive, och de tolv kapitlen i Matteus andra linje representerar förbundet med de etthundrafyrtiofyra tusen, ty detta är omegan till Första Mosebokens alfa-förbund med Abram. Detta innebär också att såsom den andra ängeln, när Petrus representerar både den första och den sista kristna bruden, så fastställer Petrus' fördubbling det profetiska kravet på en fördubbling i den andra ängeln. Efter tre vittnens utsaga är talet tolv det rep som binder samman de tre linjerna om tolv kapitel, så när vi finner ännu en representation av talet tolv i Matteusevangeliet måste den vara i överensstämmelse med de andra tolvtalet i Matteusevangeliet.

De tolv kapitlen i Matteus, som börjar med det symboliska talet elva och slutar med dess symboliska motsvarighet, talet tjugotvå, överensstämmer med reformlinjen för de etthundrafyrtiofyrtatusen, representerad genom de tolv messianska uppfyllelserna, och manifesterar därmed en andra "fördubbling" i den andra ängelns linje. De tolv messianska uppfyllelserna utgör, tillsammans med de tolv kapitlen, den andra ängelns "fördubbling", men när de multipliceras representerar de 144 000. Petrus fördubblas, och talet tolv fördubblas också. Dessa fördubblingar uppfyller fördubblingen av att Babylon faller två gånger.

Kapitel elva till tjugotvå representerar den andra ängeln i Uppenbarelseboken fjorton. Tio är en symbol för en prövning, och den första av tre prövningar är de första tio kapitlen i Matteus. "Tio"

symboliserar en prövning. Eftersom Matteus är alfan till Uppenbarelsebokens omega, börjar det första kapitlet i endera boken med en uppenbarelse om Jesus Kristus. I kapitel ett prövas Josef i frågan om han skall tro ängeln eller inte. Hans motsvarighet var Johannes Döparens far Sakarias, som inte trodde och misslyckades i samma prövning. Den ene godtog en försynens födelse, den andre tvivlade.

I kapitel två fruktade Herodes födelsen av en ny kung, och Josef och Maria flydde till Egypten. Johannes Döparen förde med sig det första provet i kapitel tre, ett första prov som syster White identifierar som ett livs- eller dödsprov, ty hon skrev att ”de som förkastade Johannes budskap kunde inte ha någon nytta av Jesus.” Den första ängeln är ett prövande budskap som uppmanar människorna, liksom Johannes gjorde, att frukta Gud, ty stunden för Guds dom kommer. Detta framställs genom Johannes när han frågade: ”vem har varnat er att fly från den kommande vreden?”

Därefter, i kapitel fyra, fastar Jesus i fyrtio dagar, vilka kulminerar i tre tydliga prövningar, ty de tre prövningarna framställs alltid i den förste ängels budskap. Sedan började Jesus lägga grunden genom att utvälja sina lärjungar, ty med Esra och Nehemja lades templets grund i historien om det första dekretet, och med milleriterna lades grunden i den förste ängels historia. Grunden är saligprisningarna, följda av Hans underverk som ledde fram till att Han sände ut de tolv lärjungarna fram till slutet av kapitel tio. De tolv lärjungarna var därefter på plats, och inspirationen identifierar att lärjungarna var den kristna kyrkans grundval. Vid kapitel elva var grunden fullbordad.

I kapitel elva tjänar lärjungarna på egen hand, och Jesus är ensam, vilket markerar ett tydligt brott mellan kapitel tio och elva. Kapitel ett till tio utgör den förste ängels budskap; detta upphörde vid den andres ankomst. Den andre ängeln åstadkommer en delning, en åtskillnad, såsom med milleriterna och protestanterna. Kapitel tio slutar med att Jesus skiljs från lärjungarna, och i kapitel elva är Han ensam.

Kapitel elva till tjugotvå representerar den andra ängeln och leder fram till kapitel tjugotre till och med tjugotvå som den tredje linjen för den tredje ängeln. Naturligtvis når den tredje ängeln fram till söndagslagen, vilket är vad påsken i kapitlen tjugosex till tjugotvå representerar. ”23” är symbolen för försoningen, och det första av dessa sex kapitel representerar den första ängels budskap och de sista tre kapitlen representerar den tredje ängels budskap. De två kapitlen i mitten (24 & 25) representerar den andra ängeln. De sista tre kapitlen innehåller ”23” särskilda vägmärken, vilka sammanför kapitel ”23” såsom den första ängeln eller början och kapitlen tjugosex till tjugotvå såsom den tredje, med ”23” vägmärken. Kapitel 23 är den första ängeln, och de följande två kapitlen är den andra ängeln och de sista tre kapitlen är den tredje ängeln.

Den tredje linjen i Matteus representerar den tredje ängeln, och den är indelad i tre steg. Kapitel 23 är det första steget och den första ängeln. Kapitel 24 och 25 är det andra steget och den andra ängeln. Kapitel 26, 27 och 28 är det tredje steget och den tredje ängeln. Ett kapitel för den första ängeln, två kapitel för den andra ängeln och tre kapitel för den tredje. Det tredje, som är påsken, vilken representerar korset, vilket i sin tur överensstämmer med söndagslagen, representeras också

av pingsten.

Pingsten är talet 50, och 50 är symbolen för jubelåret. Jubelåret inrymmer ett fyrtionionde år, slutet på den sjunde cykeln av sju år. Talet 49 föregår talet 50, men är direkt förbundet med det. Den tredje raden i Matteus börjar med kapitel 23; därefter följer två kapitel (24, 25) som tillsammans uppgår till 49, strax före den tredje ängeln som representerar talet 50.

Början av raden med sex kapitel är ”23” och slutet är ”23” vägmärken, och det antal som erhålls genom att lägga samman kapitel 26 med 27 och 28 är ”81”, vilket är en symbol för prästerna, inbäddad i själva de verser som identifierar utgjutandet av det blod som den himmelske Översteprästen skulle använda i sin översteprästerliga tjänst. Av denna anledning är titeln på kapitel ”81” i *The Desire of Ages* grundad på Matteus 28.

”Kapitel 81 — ’Herren har uppstått’”

”Detta kapitel bygger på Matteus 28:2–4, 11–15.” *Messias*, 780.

Talet ”81” representerar prästadömet, och i 3 Moseboken 8 framställs prästernas sju invigningsdagar. I 4 Moseboken 8 framställs leviternas rening. I 2 Krönikeboken motsätter sig ”81” präster kung Ussia, och avsnittet bidrar direkt till att fastställa beseglingsbudskapet om de etthundrafyrtiofyra tusen.

Men när han hade blivit mäktig upphöjdes hans hjärta till hans fördärv; ty han handlade trolöst mot Herren sin Gud och gick in i Herrens tempel för att tända rökelse på rökelsealtaret. Och prästen Asarja gick in efter honom, och med honom åttio av Herrens präster, tappra män. Och de stod emot kung Ussia och sade till honom: Det tillkommer inte dig, Ussia, att tända rökelse åt Herren, utan prästerna, Arons söner, som är helgade till att tända rökelse. Gå ut ur helgedomen, ty du har handlat trolöst; och detta skall inte lända dig till ära inför Herren Gud.

Då blev Ussia vred och hade ett rökelsekar i handen för att tända rökelse. Och medan han vredgades på prästerna, bröt spetälskan fram i hans panna inför prästerna i Herrens hus, vid sidan av rökelsealtaret. Och översteprästen Asarja och alla prästerna såg på honom, och se, han var spetälsk i pannan, och de drev ut honom därifrån; ja, han skyndade sig själv också att komma ut, eftersom Herren hade slagit honom. Och kung Ussia var spetälsk intill sin dödsdag och bodde i ett avskilt hus, såsom spetälsk; ty han var avskuren från Herrens hus. Och hans son Jotam hade uppsikt över kungens hus och dömde folket i landet. 2 Krönikeboken 26:16–21.

Åttioett som symbol är förbundet med de präster som motsatte sig Ussias försök att frambära offer i helgedomen. Den profetiska strukturen i avsnittet om Ussia sammanfaller med den profetiska strukturen i Daniel elfte kapitel, verserna elva och tolv. Båda avsnitten identifierar en sydlig kung, vars hjärta upphöjs genom militära segrar, och särskilt genom den nyligen vunna segern över en nordlig kung. När vers elva i Daniel elfte kapitel uppfylldes av Ptolemaios i slaget vid Rafia, sökte han, liksom Ussia, att frambära ett offer i helgedomen i Jerusalem, men mötte motstånd från prästerna. Rad på rad identifierar de två vittnena det ukrainska kriget som nästan är avslutat.

Kapitel åttioett i **Messias** bygger på Matteus 28 och identifierar Kristus när han stiger upp för att påbörja sitt verk som den himmelske Översteprästen.

Men huvudsaken i det som har sagts är detta: Vi har en sådan överstepräst, som har satt sig på högra sidan om Majestätets tron i himlarna. Hebreerbrevet 8:1.

Talet "81" är en symbol för prästerna, och kapitlen 26, 27, 28; det tredje steget i den tredje raden i Matteus blir tillsammans 81. Det andra steget blir tillsammans 49 och det första steget är 23.

Åttioett representerar 80 präster och en överstepräst i Ussias vittnesbörd. På denna nivå är de 80 prästerna mänskliga, och översteprästen är gudomlig. 81 representerar föreningen av gudomlighet med mänsklighet. Talet ett i talet åttioett representerar gudomlighet.

Ettan i talet elva representerar mänskligheten och även gudomligheten. Ettan i talet tjugoeft representerar gudomligheten, och tjugo mänskligheten. Kombinationen av två och ett kan ses hos lärjungarna på vägen till Emmaus.

Kombinationen av de tre och den ene är mänsklighet och gudomlighet såsom framställda i den brinnande ugnen med Shadrak, Meshak och Abed-Nego.

Kombinationen av fyra och ett visar att föreningen av gudomlighet med mänsklighet fullbordas i den fjärde generationen.

Kombinationen av fem och ett identifierar de fem jungfrurna som väntar på brudgummen.

Kombinationen sex och ett representerar människans förhållande till sabbaten på sjunde dagen, över vilken Gudomen är Herre. Talet "sex" är en symbol för människan, och ettan är Kristus.

Kombinationen av sju och ett representerar övergången från den sjunde församlingen, Laodicea, till den filadelfiska erfarenheten.

81 är en symbol för prästerna och deras relation till översteprästen.

Kombinationen av nio och ett betecknar fullbordan. Havandeskapet varar nio månader. Det var nio generationer fram till Noa och nio generationer därefter, vilka ledde till förbundet. Jesus uppgav andan vid nionde timmen. Kombinationen av nio och ett betecknar fullbordandet av verket att besegla Hans folk.

I detta sammanhang är ett föreningen av mänsklighet och gudomlighet; nummer två är den gudomlige Läraren, som undervisar mänskligheten. Nummer tre är de tre änglarnas budskap, vilket är det budskap som de undervisas i i nummer två. Nummer fyra identifierar den fjärde generationen och därmed den profetiska historien när de fem visa jungfrurna uppenbaras och återskapas såsom representerat av den sjätte skapelsedagen. Därefter identifierar det sjunde steget övergången till Filadelfia och gåtan att de åtta är av de sju. Vid denna punkt fullbordas förbundet och prästadömet "81" upphöjs för att avsluta det verk som representeras av talet nio. Vid varje steg är nummer ett Lejonet av Juda stam, som också är Palmoni, den underbare Talräknaren. 81 är en symbol för prästerna. Palmoni skapade alla talen.

Talet elva representerar hälften av tjugotvå, och båda representerar föreningen av gudomlighet med mänsklighet. I en nyligen publicerad artikel inkluderade jag två uttalanden som behandlar början och slutet.

Det första uttalandet fastställde att när Ellen White hade sina första syner om helgedomen, visades det för henne att sabbatsbudet lyste klarare än de andra buden. Hon visades också att ”inkarnationens lära” i de yttersta dagarna var omgiven av ett milt sken. Sabbaten var ett ljus i begynnelsen som var en förebild för inkarnationens lära i slutet. Föreningen av gudomlighet med mänsklighet är inkarnationens lära, ty det är läran om att Kristus tog på sig mänskligt kött och därmed gav föredömet att gudomlighet förenad med mänsklighet inte syndar.

Elva plus elva är tjugotvå, och talet elva inleder var och en av de tolvkapitliga förbundslinjerna, och var och en slutar med tjugotvå. Kapitel elva och vers elva i Skrifterna utgör vägmärken för de etthundrafyrtiofyra tusen.

2014

Det ukrainska kriget började 2014 och utgör den yttre gränslinjen för beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen.

Och kungen i söder skall gripas av vrede och dra ut och strida mot honom, mot kungen i norr; och han skall uppbåda en stor här, men hären skall ges i hans hand. Daniel 11:11.

18 juli 2020

Den första besvikelsen var Jesu dröjsmål med att gå för att uppväcka Lasarus, det krönande undret och Guds sigill. Jesus väntade fyra dagar innan han uppväckte Lasarus. Versen i Johannes identifierar det sista av sju underverk som uttryckligen identifieras i Johannesevangeliet. Det första var att förvandla vatten till vin. Det finns mycket ljus i att betrakta de sju underverken, vilka kulminerar i Johannes 11:11, och alla teologer är överens om att det endast finns sju underverk i Johannes, på grundval av att dessa underverk uttryckligen identifieras. Av denna anledning inbegriper de inte Kristi uppståndelse som det åttonde tecknet, men den var ett under, och hans uppståndelse är förbundets tecken; därför är uppståndelsen i Johannesevangeliet det åttonde undret, som är av de sju, ty vart och ett av de föregående sju undren fullbordades genom kraften i hans uppståndelse.

Detta sade han. Därefter sade han till dem: Vår vän Lasarus sover; men jag går för att väcka honom ur sömnen. Joh. 11:11.

Juli 2023

I juli 2023 började rösten i öknen ropa ut ett budskap som bär livets Ande.

Och efter tre och en halv dag kom livsande från Gud in i dem, och de stod på sina fötter; och stor fruktan föll över dem som såg dem. Uppenbarelseboken 11:11.

Johannes föds åtta dagar före söndagslagen, ty det är vid söndagslagen som hans far Sakarias talar. Johannes namn ändras från Sakarias till Johannes vid söndagslagen, då hans namnbyte identifierar en förbundsrelation. Födelsen är en förebild på uppståndelsen av dem som dödades på gatorna den 18 juli 2020.

Sannerligen säger jag er: Bland dem som är födda av kvinnor har ingen större än Johannes Döparen trätt fram; dock är den som är minst i himmelriket större än han. Matteus 11:11.

2024

Jesaja identifierar den andra insamlingen som uppfylldes år 1849. Den andra insamlingen började i juli 2023 och avslutas när Guds folk beseglas.

Och det skall ske på den dagen att Herren åter, för andra gången, skall räcka ut sin hand för att återvinna återstoden av sitt folk, dem som skall vara kvar, från Assyrien och från Egypten och från Patros och från Kusj och från Elam och från Sinear och från Hamat och från havets öar. Jesaja 11:11.

Strax före söndagslagen

Jesus har just fullbordat det triumfatoriska intåget och identifierar därmed övergången från Midnattsropet till söndagslagen. Han har de tolv lärjungarna med sig, ty de är redan utvalda före söndagslagen.

Och Jesus gick in i Jerusalem och in i templet; och sedan han sett sig omkring på allt, gick han ut till Betania med de tolv, eftersom det redan hade blivit afton. Mark. 11:11.

När beseglingen har fullbordats på de etthundrafyrtiofyra tusen, strax före söndagslagen, är föreningen mellan Gudomlighetens make och mänsklighetens maka fullbordad, och de två är för evigt ett, ty försoningen är fullbordad.

Dock är varken mannen utan kvinnan eller kvinnan utan mannen i Herren. 1 Korintherbrevet 11:11.

Saras mirakulösa födelse, en födelse sedan länge försenad alltsedan upproret 1863, fullbordas när kvinnan i Uppenbarelseboken tolv föder tvillingar. Det första barnet kommer vid midnattsropet och det andra barnet vid söndagslagen. Det barn som kom ut som det andra hade den scharlakansröda tråden, som representerar Rahabs tecken i Jeriko.

Genom tron fick också Sara själv kraft att undfå säd och födde ett barn, fastän hon var överårig, eftersom hon ansåg honom trofast som hade gett löftet. Hebreerbrevet 11:11.

Söndagslagen för Laodicea

Jeremia identifierar domen över den laodiceiska Sjundedagsadventistkyrkan.

Därför säger Herren så: Se, jag skall låta olycka komma över dem, som de inte skall kunna undfly; och fastän de ropar till mig, skall jag inte höra på dem. Jeremia 11:11.

Hesekiel instämmer i Jeremias dom över adventismen.

Denna stad skall inte vara er gryta, och ni skall inte vara köttet mitt i den; utan jag skall döma er vid Israels gräns. Hesekiel 11:11.

Det forntida Israels förbigående som Guds förbundsfolk innefattar att Gud väcker det tidigare förbundsfolkets avund över det som de kastade bort. Detta upprepas över adventismen vid söndagslagen.

Jag frågar då: Har de snubblat för att de skulle falla? Visst inte! Men genom deras fall har frälsningen kommit till hedningarna, för att väcka deras avund. Romarbrevet 11:11.

Adventismen, grundad på William Millers verk, vilket de förkastar, är alltså den rörelse som byggde templet; men liksom med Salomo, som också byggde templet, bröt de förbundet, och deras rike skall tas ifrån dem och ges åt ett folk som kommer att förvalta Guds vingård så som Han föreskriver.

Därför sade Herren till Salomo: Eftersom detta har skett genom dig, och du inte har hållit mitt förbund och mina stadgar, som jag har befallt dig, skall jag sannerligen rycka riket ifrån dig och ge det åt din tjänare. 1 Kung. 11:11.

Söndagslagen för Filadelfia

Vid söndagslagen förs den triumferande kyrkan in i sitt eget land, enligt profeterna, och detta land är ett land som överflödar av budskapet om det sena regnet. Jeriko återuppbyggdes år 1863, och vid söndagslagen faller Jeriko.

Men det land dit ni drar för att ta det i besittning är ett land med berg och dalar och dricker vatten av himmelens regn. 5 Moseboken 11:11.

En stad är ett rike, och den triumferande församlingen representerar Kristi härlighetsrike. Den triumferande församlingens rike börjar vid söndagslagen, när Hans församling upphöjs och förhärligas över alla berg och höjder.

Genom de rättfärdigas välsignelse upphöjs staden, men genom de ogudaktigas mun störtas den omkull. Ordspråksboken 11:11.

Det var vid nionde timmen som ängeln kom till Cornelius och gav honom befallning att sända bud efter Petrus, och därmed utpekades den tidpunkt då evangeliet går till hedningarna vid söndagslagen. När Petrus av Gud blev tillsagd att gå, skedde det i sammanhanget av en syn om att äta orena djur. Detta uppfylls vid söndagslagen. Den nionde timmen svarar mot den nionde timmen då Kristus dog. Den nionde timmen representerar slutet på en period som börjar vid tredje timmen, då Jesus korsfästes, och som slutar sex timmar senare med hans död. Det är samma period som för Petrus, som är i övre salen vid tredje timmen och sedan i templet vid nionde timmen. En nionde timme slutar med Kristi död; vid nästa nionde timme befinner sig Petrus i templet och förkunnar Joels budskap. Kristi död avslutade förbundsrelationen med Israel och öppnade dörren för hedningarna, representerade av Cornelius.

Och se, just då stod redan tre män vid huset där jag befann mig, sända från Caesarea till mig. Apostlagärningarna 11:11.

De skall vara en styggelse för er; ni skall inte äta av deras kött, och deras döda kroppar skall ni hålla för en styggelse. 3 Moseboken 11:11.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Jag drömde att Gud, genom en osynlig hand, sände mig en förunderligt utarbetad kista, omkring tio tum lång och sex tum i fyrkant, gjord av ebenholts och pärlor, sinnrikt inlagda. Vid kistan satt en nyckel fäst. Jag tog genast nyckeln och öppnade kistan, och till min förundran och häpnad fann jag den fylld med allehanda juveler av alla slag och storlekar, diamanter, dyrbara stenar samt guld- och silvermynt av varje dimension och värde, vackert ordnade på sina särskilda platser i kistan; och så ordnade återkastade de ett ljus och en härlighet som endast solen kunde mäta sig med. ...”

”Jag såg ned i skrinets inre, men mina ögon bländades av synen. De lyste med tiofaldig härlighet jämfört med förut. Jag tänkte att de hade skurats i sanden av fötterna på de ogudaktiga personer som hade strött ut dem och trampat dem i stoftet. De låg ordnade i skön ordning i skrinet, var och en på sin plats, utan något synligt spår av möda hos den man som hade kastat in dem. Jag ropade högt av själva glädjen, och det ropet väckte mig.” Early Writings, 81–83.

”Ni förlägger Herrens ankomst alltför långt fram i tiden. Jag såg att det sena regnet kom [lika plötsligt som] midnattsropet, och med tio gånger så stor kraft.” Spalding and Magan, 5.

Och i varje angelägenhet som rörde vishet och förstånd, varom kungen frågade dem, fann han dem vara tio gånger bättre än alla de spåmän och astrologer som fanns i hela hans rike. Daniel 1:18–20.